

staltninger, de provisoriske Love, de Udgifter, som ere gaaede med dertil, og der ere Gendarmerne med. Ja, naturligtvis, thi enhver saadan Foranstaltning, som træffes, enten paa regelmæssig eller paa uregelmæssig Maade, giver sig Udslag i Finanslovene, og det er derfor dem, man maa enes om, da de optage de øvrige Spørgsmaal. Naar derfor det ærede Medlem udtalte den Formening, at man visnede, og at man kun ved lod denne Lov leve, saa vil jeg sige for mit eget Bedkommende, at det er slet ikke min Tanke, mit Ønske eller Formaal, men Sagen er den, at det eneste, der er at gøre, er at vente til det belejlige Øjeblik. Naar der maatte vise sig at være en virkelig Stemning for at komme ud over alt, hvad der ligger Partierne imellem, er ogsaa Tidspunktet kommet til at klare dette Punkt, og jeg kan foreskifte D'rr. om, at før sker det ikke.

S. Jensen: Det er jo meget muligt, at en Del af dette Ting's Medlemmer have sølt sig meget opbyggede ved at faa en ny Tale af den ærede 3dje Landstingsmand for 3dje Kreds (Kump), som nu holdt en Lovtale over Gendarmerne, men for mit Bedkommende har det kun haft den Virkning, at det minde mig om en gammel Historie om en Præst, der holdt den samme Prædiken Aar ind og Aar ud. Da saa hans Tilhørere klagede derover, jagde han: "Det er meget rigtigt, men jeg holder den, fordi jeg ikke kan indse, at Folk endnu have forbedret sig; jeg maa derfor tro, at den ikke er rigtig lært. Saa snart jeg kan skønne, at den er rigtig lært, skal jeg straks lade en ny Prædiken". Det var nærmest det Indtryk, den ærede Taler gjorde paa mig. Selvfølgelig skal jeg ikke paastaa, at han i disse mange Aar ordret har holdt den samme Tale, men det har dog været en Tale om den samme Tekst, selv om der er Variationer deri. Saavidt jeg mindes og har set, var det det første Aar jærlig Gendarmernes Nødvendighed, der blev talt om. Noogle Aar senere var det Gendarmernes Mytne og Fortræffelighed, og i 3jor sit jeg Indtrykket af, at det var Gendarmernes Elstværdsighed og Behagelighed. Men jeg tør foreskifte det ærede Medlem om, at han maa holde Lovtaler over Gendarminstitutionen i 8 Aar til foruden de 8 Aar, der ere gaaede, saa vil dog Befolkningen ikke komme til at se anderledes, hverken paa Gendarmerne eller paa selve Institutionen, end den gør nu. Man siger med et gammelt Ord, at det sete afhænger af Øjnene; man kan maafe ogsaa

sige: at det Sted, hvorfra man ser. Det er jo vist nok, at det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds ser Sagen fra et andet Sted, end jeg gør, og staar i et andet Samfundslag, men derfor er det ikke sagt, at han ser bedre; i hvert Tilfælde er jeg vis paa, at jeg ser baade sandt og sundt paa, hvad det er, der rører sig i den store almene Befolkning, hvilken jeg bor iblandt og nærmest tilhører. Det er det, at efterhaanden, som Tiden gaar, bliver Harmen dybere, det gaar efter det gamle Ord: Det lille Vand har den dybe Grund.

Hvad ellers Indholdet af den Tale, som han har holdt i mange Aar, og ligeledes i Dag, angaar, skal jeg kun gøre den lille Bemærkning, at der i hans Lovtale er et Misforhold mellem hans Ord og hans Handlinger. Han udtalte i den allerførste Lovtale, han holdt i 1886, at netop fordi han ansaa Institutionen for saa overordentlig nyttig og gavnlig, ønskede han, at det maatte blive en varig Institution (Kump: Det haaber jeg endnu). Det har det ærede Medlem Lov til, men saa er det en Modsigelse ikke at tage godt fat paa Arbejdet. Jeg turde maafe give det ærede Medlem det Raad, at gemme lidt af sine Kræfter, som han anvender til Lovtaler her i Tinget, til Udvalgets Arbejder — det ærede Medlem har saa vidt jeg ved i alle disse Aar været Formand i dette Udvalg og er som saadan sat til at fremme Udvalgets Arbejde — for, at vi dog kunne blive færdige med dette Provisorium paa den ene eller den anden Maade, om ikke ligefrem ved at forkafe det, hvad jeg tilraader; man kan jo nok vide, at det ikke sker; efter at det ærede Medlem har holdt sin Lovtale, maa jeg tro, det skal i Udvalg, men saa maa man dog i Udvalget se at blive færdig dermed. Kunne vi ikke vise det hjem herfra, saa kan man dog lade det gaa nedenunder og hjem, jeg mener ned i Folketinget, for jeg tror nok, at det i alt Fald vil vise det hjem. Jeg tør vel ikke give det ærede Medlem noget Raad, men vil derfor slutte med det Ønske — det har jeg vel Lov til —, at han vil bruge Kræfterne i Udvalget, saa at vi ikke skulle bruge 600 Dage endnu foruden de 600 Dage, der her i Tinget ere brugte til Arbejdet i Udvalget; for jeg finder, det er for lille en Sag at bruge 600 Dage til. Det er, som det ærede Medlem fra 6te Kreds (S. Pedersen) — tror jeg, det var — kaldte det, Bisneri, dette forunderlige Bisneri, som dog giver Grøde netop i det politiske Ukrudt, som Gendarmerne og alle de øvrige Provisorier ere i mine og i den store almene Befolkning's Øjne.